

[Aksel Larsen.]

var der ca. 40 000 uorganiserede arbejdsløse, som i Kraft af Ændringen i Understøttelses- og Kontrolsystemet nu for største Parten er gledet ud af Kontrollen. Det betyder ikke, at de har faaet Arbejde, og det ved det ærede Medlem Hr. Rager godt.

De arbejdsløses Antal er altsaa langt større end de 100 000. Men selv om vi nu holdt os til Tallet 100 000, saa synes jeg ærlig talt, det er et saa stort Tal, at man skal lade være med at støde i Basun og sige, at det gaar godt. Med et saadant Antal arbejdsløse er det givet for enhver, at Muligheden for at snyde, hvad man altsaa mistænker de arbejdsløse for at gøre, er forsvindende ringe — saa det Argument duer heller ikke.

Endelig kommer hertil, at der er en Række Fag, som kun har Kontrol hver anden Dag. Hvorfor skal saa netop Arbejdsmændene kontrolleres hver Dag, naar man for andre Fags Vedkommende mener, det er forsvarligt at lade dem slippe med mindre? Der blev sagt, jeg tror, det var Ministeren, at saaledes ønsker Arbejderne det jo selv. Nej, det ønsker Arbejderne aldeles ikke selv. Jeg ved ikke, om Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses Ledere har bedt Ministeren om at bibeholde det nuværende Kontrolsystem, men i saa Fald er de saa ikke i Overensstemmelse med deres Medlemmer, for der er Gang paa Gang af de arbejdsløse i talrige Fagforeninger udtalt, at man vil have Kontrollen begrænset til hver anden Dag.

Hvilken Bevæggrund denne Kasses Ledelse har til at mene noget andet, ved jeg ikke, men jeg ved blot, at det paagældende Lovforslag her er, som jeg tidligere har sagt, overflødigt, man behøver aldeles ikke at vedtage noget saadant, man behøver for den Sags Skyld heller ikke at nedsætte et Udvalg til Undersøgelse af disse Forhold, Ministeren har helt og fuldt Magtfuldkommenhed til at ændre de Forhold, der her er Tale om. Derfor forstaar jeg ærlig talt ikke, hvorfor Ministeren siger: Det kan vi undersøge i et Udvalg. Ministeren kan jo blot ændre disse Forhold, han har Magt til det, og hvis han vil give Tilsagn derom, skal dette Lovforslag blive trukket tilbage.

Ogsaa hvad Udbetalingen angaar, er det selvfølgelig noget, der kan besluttes ved Lov, og hvis det besluttes ved Lov, skal det vel gennemføres. Men Ministeren kan foranledige disse Forhold ændret, og derfor synes jeg ærlig talt, det var noget, Ministeren skulde gøre i Stedet for at henvise Sagen

til et Udvalg, hvor de fornødne Undersøgelser kan blive foretaget.

Medens vi er ved Spørgsmaalet Udvalg, vil jeg gerne komme med en Bemærkning af saa at sige rent parlamentarisk forretningsmæssig Art. Ministeren forstod i Grunden ikke Aarsagen til, at vi var vrede over disse Lovforslags sene Behandling, da de jo blev behandlet i Fjor. Vi ved godt, at de blev underkastet en første Behandling i Fjor og henvist til et Udvalg, hvorefter Rigsdagen blev hjemsendt og den nye Samling begyndte, og saa var Lovforslagene bortfaldet. Hvis det nu var Ministerens Forslag, det drejede sig om, vilde han jo fremsætte dem igen og i en Fart faa dem igennem første Behandling, saa der kunde komme Gang i Sagerne. Saadan gør Ministeren i slige Tilfælde, men Ministeren bebrejder altsaa os, at vi gør det samme og protesterer mod, at man saa bruger et halvt Aar til ikke at behandle Forslagene.

I øvrigt er der talt meget om Klubber og Foreninger her; der er i Rigsdagen i Dag blevet startet en ny Diskussionsklub, den hedder „Presselogen“. Det ærede Medlem Hr. Rager er inde paa sin sædvanlige Agitationsform og siger, at disse kommunistiske Forslag er jo rene Agitationsforslag, det duer ikke med saadanne Forslag, naar man ikke samtidig forelægger Forslag om Indtægtslove. Men det har vi jo gjort. Man skal ikke bebrejde os, at vi ikke har gjort det. Vi anser ganske vist ikke os forpligtet dertil, men vi har gjort det. Vi har forelagt Forslag om forøgede Statsindtægter, det er Sagen. Men det er jo et groft Indgreb i Erhvervslivets Muligheder her i Landet at forlange en ekstra Skat paa 100 Mill. Kr. om Aaret! Imidlertid er Formuerne steget, tror jeg, med et Beløb af 600 Mill. Kr. Saa jeg kan ikke se, det var saa galt, om en saadan Formueskat var blevet paalagt. Dertil kommer, at vi ved Behandlingen af Finansloven i Fjor fremsatte Forslag om Besparelser paa Statsbudgettet til et Beløb af ca. 60 Mill. Kr. Jeg kan ikke se, at det ikke er ganske effektive Forslag om Fremskaffelse af Midler til en fornuftig Sociallovgivning. Derfor er det ærede Medlem Hr. Ragers Bebrejdelser fuldkommen ved Siden af.

Endelig maa jeg sige, at det er uberettiget af Ministeren at beskyldte os for ikke at støtte hans Kamp for at skaffe Arbejde. Ministeren behøver blot at se paa Dagsordenen, det næste Punkt omhandler et Forslag om Indførelse af 7 Timers Arbejdsdag i Statstjenesten. Det forekommer mig dog